

Gensyn til det, som den ærede Ordfører udtalte om, hvad der var passeret mellem Ordføreren og Ministeren, kan jeg fuldstændigt bekræfte Rigtigheden af denne hans Udtalelse, og jeg tror heller ikke, at der er Noget i mine tidligere Ytringer, som staar i Modstrid dermed (Ordføreren: Nei!) Det var naturligvis Forudsætningen, forsaavidt en saadan Forudsætning kunde være tilstede, at Sagen ikke skulde komme til videre Behandling, og skulde Forretningsordenen lægge bestemte Hindringer i veien derfor, maatte naturligvis Ordføreren saavel som Udvalget, Thinget og Ministeren høre sig for Forretningsordenens klare Bestemmelser. Den ærede Ordfører udtalte, at det havde forundret ham, at jeg havde opfattet Forslaget om en motiveret Dagsorden som saarende for mig. Jeg tror ikke, at der i mine Ord har været det Ringeste, som kunde antyde, at jeg har følt mig saaret ved dette Forslag. Jeg udtalte kun mine Betæneligheder ved en saadan Dagsordens Vedtagelse, men ingenlunde fordi jeg følte mig saaret derved; thi, hvis den Betænelighed ikke havde været tilstede hos mig, at Landstinget vilde binde sig for Fremtiden ved at votere for denne Dagsorden, kunde det for den Sags Skyld være mig ligegyldigt, paa hvad Maade denne Sag standsedes, naar den dog ikke kunde føres stort videre her i Thinget i indværende Session. Den ærede Ordfører udtalte meget bestemt, at det saavel var hans som hele Udvalgets Overbevisning, ligesom han haabede, at Landstinget delte den samme Overbevisning, at der ikke bør udkomme nogen Straffelov for Hæren, uden at der samtidigt dermed kommer en Straffelov for Flaaden. Jeg deler dette samme Ansættelse, men jeg gjentager, hvad jeg sagde før, at skulde der stille sig uovervindelige Vanskeligheder i veien herfor, vil jeg desuagtet fremkomme med Forslag om en Straffelov alene for Hæren. Den ærede Ordfører udtalte, at det havde været Udvalgets Hensigt ved at foreslaa denne Dagsorden at støtte Ministeren og give ham Baaden i hænde, og der-

Straffelov for Hæren. — (Ordføreren: Spintonen i Marinen! — Formanden ringer) og at han, for at kunne sætte igjennem, hvad der efter hans Overbevisning er det Rigtige, skulde være nødsaget til at ty til Landstingets Hjælp og sige til Vedkommende: "Jeg kan ikke andet end gøre saaledes og saaledes, thi Landstinget vil det." Dette er slet ikke nødvendigt, og den ærede Ordfører kan være forvisset om, at Forarbejderne til at fremme Udarbejdelsen af en fælles Straffelov eller to jævnsides Straffelove skulde blive fremknyttede med al Kraft, og at der ikke skal hengaa ret mange Dage, inden disse Arbejder sættes i Værk.

Tobiesen: Den Udtalelse af den høitærede Formand, at dette Lovforslag dog ikke vilde komme til Behandling, hvis Dagsordenen maatte blive forkastet, har gjort mig det fuldstændigt klart, at jeg bør opfordre Thinget til at stemme mod Dagsordenen. Jeg skal strax bemærke, at min Stilling til denne Sag maasse er noget exceptionel, og de Grunde, jeg skal anføre, ere derfor maasse ogsaa hentedede fra min exceptionelle Opfattelse. Det hele Udvalg har i Betænkningen udtalt sin overordentlige Glæde over den Blidhed, Mildhed og Humanitet, som er lagt for Dagen i denne nye Straffelov for Hæren, men jeg har af personlig Erfaring den Overbevisning, at, naar der handles om militær Disciplin, er det en af de farligste Veie at betænde, at være mild og blid. Jeg tror, at man, efterat dette Lovforslag er kommet frem, i den store Verden har gjort Erfaring i Retning af, hvad slap Disciplin vil sige, og at man netop med Hensyn til den Armee, som vi i mange Aar have paaberaabt os som et skønt Forbillede, saa at man har sagt, at, naar man der kunde undvære